

GRĮŽTANT PRIE TOMO EVANGELIJOS...

Kodėl grįžtu prie to itin svarbaus gnostinės krikščionybės šaltinio? Kaip jums atrodo, kodėl? Ar po Keno Wilberio tekstų nesupratote, kad bedvasis gyvenimas - gyvenimas kūne ir tik kūnu, savo esme yra gyvuliškas. Tomo evangelijoje užrašinti Jėzaus Kristaus žodžiai apie tai, kad Dievo karalystė yra mumyse, kad mums reikia „susilaikyti nuo pasaulio“, kad „Šviesa yra šviesos žmogaus viduje, ir jis tampa šviesa visam pasauliui. Jeigu jis netampa šviesa, tamsa yra jis“, ir kad „vargas kūnui, kuris priklauso nuo sielos; vargas sielai, kuri priklauso nuo kūno“. Ir t.t. Rodos, jau visi praregėjo, kad tamsos šiame pasaulyje vis daugėja. Ko laukia krikščionių bažnyčia, jei nerodo kelio žmogui į savo vidinę Šviesą? Kiek galima keisti išorines drapanas prieš kiekvieną ritualą bažnyčioje, o savo viduje likti tamsa? Šv. Tomas buvo būtent *tas* Kristaus apaštalas, kuris skelbė šviesą Šviesoje. Dvasinę Šviesą.

.....

Gnostiškosios krikščionybės atstovas Šv. Tomas, vienas iš dvylikos apaštalų, artimiausių Jėzaus Kristaus mokinių, keliavo skelbti Mokytojo Žodžio į Keralą (Indija). Jis išvyko 52 m. iš Izraelio, o Indijoje pamokslavo iki 72 m. Deja, Keralos kalne jis buvo nukankintas. Tas kalnas vėliau pavadintas Šv. Tomo kalnu.

Šv. Tomo bažnyčia Indijoje

Bažnyčią Šv. Tomo atminimui XVI a. pradžioje pastatė portugalai, o 1893 m. atstatė britai. Bažnyčia priklauso neogotikos stiliui, kuris vyravo XIX amžiaus pabaigoje britų architektūroje. 1956 metais popiežius Pijus XII suteikė šventyklai mažosios bazilikos statusą. 2006 m. vasario 11 d. Indijos katalikų vyskupų konferencija katedrą paskelbė nacionaline šventove. Katedra yra krikščionių piligrimystės centras Indijoje. Katedroje yra muziejus.

Yra žinoma, kad Šv. Tomas nepatikėjo, jog Jėzus Kristus prisikėlė visu kūnu ir norėjo patikrinti Mokytojo šoną, ar ten dar yra žaizda...Matote garsiąją Verrocchio (Leonardo da Vinci mokytojo) skulptūrą „Doubting Thomas“. Ją 1467–1483 m. sukūrė Andrea del Verrocchio. Ji yra Orsanmichele bažnyčios nišoje Florencijoje. Paveiksle Šv. Tomas, nustebęs ir nusilenkęs, tiesia ranką prie žaizdos, kad patikrintų stebuklą. Tai viena pirmųjų Renesanso bronzos skulptūrų, sukurtų viešam eksponavimui.

Šv. Tomas tapo Indijos architektų, statybininkų ir geodezininkų globėju Meliyapur mieste (dabar yra Čenajaus dalis, Indija). Pasak legendos, jis buvo nužudytas ietimis už savo pamokslavimus. Jo kapas yra Šv. Tomo bazilikoje Čenajuje.

O mes, prisimindami Šv. Tomą, paanalizuosime Jo vardo evangeliją, kurią krikščionių bažnyčia ignoruoja, ji niekada necituojama, neskelbiama, nes nebuvo kanonizuota. Fariziejs visada svarbiau dogma, įstatymas, o ne Meilė.

.....

Bažnyčios mokslas, – tai krikščionybės kanonai, sukurti perdirbant, redaguojant Jėzaus sekėjų ir apaštalų mintis, posakius. Tai įrodyta analizuojant senuosius rašytinius paminklus koptų, aramėjų, graikų kalbomis. Jau rašiau ir nurodžiau šaltinius į garsiausių pasaulio mokslininkų darbus. Bažnyčia turi ir griežtai laikosi savo kanonų: jie yra jų duona kasdienė. Kas juos kritikuoja – tas priešas, eretikas, tas vertas tik mirties. Pagrindiniai kanonai buvo suformuoti praėjus daugiau nei 300 metų po Kristaus Prisikėlimo, o paskui juos pildė ir pildė vis nauji popiežiai ir bažnyčios šventieji.

Kaip Jėzaus Kristaus Mokymas buvo kanonizuojamas? Apie tai jau rašiau Gnostikų archyvuose. Paieškokite – rasite. Prie tos temos tebedirba pasaulio mokslininkai. Išleista ne viena knyga kanonizavimo temai. Išversti tų knygų jums negaliu, – tą darbą turėtų daryti stiprios leidyklos (tai susiję su autorinėmis

teisėmis). Tačiau tas knygas pasiskaityti anglų ar kitomis kalbomis, jūs tikrai galite.

Pirmieji krikščioniai užsirašydavo Mokytojo žodžius (logijus) ir iki 3 amžiaus nebuvo jokių kanonizuotų evangelijų. Beje, net kanonizuotų evangelijų bažnyčia nelaiko autentiškomis. Vis dėlto, kai šis fariziejiškas darbas, prižiūrimas ir aprobuotas Romos imperatoriaus, buvo atliktas, bažnyčia ėmėsi jį „diegti“ į gyvenimą, o tam reikėjo griežtos kontrolės. Taip atsirado nauja krikščionybės „tradicija“ – kova su erezijomis. Visa, kas laikėsi priešingos bažnyčiai nuomonės, buvo išrauta su šaknimis ir likviduota.

Tačiau – tai, kas nuo Dievo, niekada nežūsta. Senieji ankstyvosios krikščionybės raštai išliko. Vienas iš jų – Gnostinė Šv. Tomo evangelija, sudaryta tik iš Jėzaus Kristaus logijų, gyvo pokalbio su apaštalais metu.

.....

ŽINOKITE!!!

Dauguma krikščionių nieko nežino apie gnostines evangelijas. Evangelija pagal Tomą sudaryta iš 114 Jėzui priskiriamų slaptų posakių (logijų) rinkinys. Tai dalis (Nag Hammadi Codex II, gnostinių knygų rinkinio, maždaug 1945 m. aptikto prie Nag Hammadi kaimo Egipte.

Krikščioniams ji buvo nežinoma šitiek daug metų!!!

Keista, kad krikščionybė išgyveno remdamasi tik tais kanonais. O ji išgyveno, kaip rašiau, naudodama savo įtaką, brutalią jėgą, fizinį „eretikų“ naikinimą. Šios evangelijos kodeksas, parašytas koptų kalba, yra vertimas iš graikų kalbos.

Tomo evangelija priskiriama apaštalui Tomui arba jo mokinių tradicijai. Ši evangelija išversta į daugybę kalbų. **Kanoninėse evangelijose** postuluojamos trys pagrindinės idėjos: apie Dievo valdžią, apie meilę Dievui ir artimiesiems, apie nuodėmių atleidimą.

Evangelijoje pagal Tomą tos idėjos pakeičiamos mokymais:

apie vieningą dvasinį pradą,

apie du būvius ir

apie savęs pažinimą kaip išsigelbėjimo sąlygą.

Pats išsigelbėjimas čia traktuojamas kaip ieškojimų kelias, ypatingas pažinimas, pasiekiamas per ekstazę, o ne loginiu mąstymu. Šioje evangelijoje akcentuojama ir žmonių išrinktumo idėja. Išsigelbėti, t. y. įveikti žemiškąjį gyvenimą ir patekti į Dangaus Karalystę, esą gali tik nedaugelis – tie, kurie turi dvasinį pradą. Minėtos idėjos sudaro gnosticizmo filosofijos pagrindą.

Išvelgiamas šios evangelijos panašumas su vadinamuoju QUELLE šaltiniu, kuris buvo sumodeliuotas Naujo Testamento (NT) evangelijų teksto kritikos pagalba. Manoma, kad **Quelle – tai Jėzaus posakių rinkinys, kurį naudojo NT**

evangelistai. Ir Tomo evangelijoje, ir Quelle posakiai yra trumpi ir koncentruoti, o NT evangelijose – išplėsti (galbūt vėlesnių redaktorių), dažnai falsifikuoti. **Taigi, tikėti tik keturiomis evangelijomis, kurių autentiškumas abejotinas, nėra patikimas kelias į Dangaus Karalystę.** Deja, 2000 metų krikščionybė rėmėsi tik jomis, o gnostiškas Jėzaus Mokymas buvo primirštas arba plito tik „eretišku keliu“. **Bažnyčia aršiai kovojo su dvasingumu, nes gnostikai pripažįsta būtent praktinį dvasinį kelią, o ne filosofavimus apie Dievą. Tad nėra ko norėti, kad krikščioniai ilginiui tapo priešais sau ir kitiems. Ir šiandien krikščioniškas pasaulis kariauja...**

Didieji „eretikai“ kaip taisyklė buvo mistikai ir šventieji. Pagal budizmą – nušvitę žmonės. Kiekvienam Jėzaus Kristaus sekėjui reiktų priimti Tomo evangeliją kaip DVASINĮ JĖZAUS MOKYMĄ sau pačiam. Jei pasigirsta nuomonių, kad reiktų bažnyčią atgaivinti, – tai atgaivinti IŠ KO, IŠ KOKIO ŠALTINIO? Žinoma, tik iš to, kuris turi DVASINĮ PRADĄ, kelią į kurį atskleidė slaptasis Jėzaus Kristaus Mokymas.

Patikėkite, – geriau būti „eretiku“, negu pripažinti melą kaip tiesą. ŽINOTI – reiškia išsivaduoti iš bažnytinių kanonų, reiškia IŠGIRSTI gyvą JĖZAUS KRISTAUS ŽODĮ. Atkreipkite dėmesį: ne aš tai sakau, o perduodu žodžius, kuriuos užrašė Didimas Judas Tomas. Tų žodžių jūs niekada negirdėjote bažnyčioje, nors Jėzus Kristus įspėjo:

„Fariziejai ir raštininkai gavo žinojimo raktus (ir) paslėpė juos. Jie neįėjo patys ir neįleido kitų, kurie norėjo (įeiti). Tačiau jūs būkite gudrūs kaip gyvatės ir nekalti kaip balandžiai.

„Vargas jiems, fariziejams, nes jie panašūs į šunį, gulintį jaučių ėdžioje, nes jis nei pats ėda, nei jaučiams duoda ėsti“.

.....

EVANGELIJA PAGAL TOMĄ

Štai slapti žodžiai, kuriuos pasakė gyvasis Jėzus ir kuriuos užrašė Didimas Judas Tomas.

1. Ir Jisai tarė: Kuris nukris ant šių žodžių prasmės (ras šių žodžių prasmę), neragaus mirties skonio.
2. Jėzus tarė: **Ieškantysis tenesustoja ieškojęs, kol neras**, o kai turi surasti (suras), nebeturės ramybės, o kai nebeturės ramybės, bus [pusė eilutės tuščia] nustebintas ir taps karaliumi virš visko (ir tada nurims).
3. Jėzus tarė: Jei vadovai jums sakys, kad štai karalystė yra danguje, tuomet dangaus paukščiai bus pirmesni už jus; jeigu sakys jums, kad jinai yra mariose,

tuomet žuvys bus pirmesnės už jus. **Tačiau karalystė yra jūsų vidinė (jumyse) ir yra jūsų akis (šalia jūsų). Kai pažinsite save, tuomet ir jie jus pažins ir suprasite, jog esate sūnūs Tėvo kuris gyvas. O jei nepažinsite savęs, tuomet jūs esate varge ir jūs patys esate vargas.**

4. Jėzus tarė: Senas žmogus, savo dienomis nedvejodamas, paklaus mažutėlį septynių dienų kūdikį apie gyvybės vietą, ir jis gyvens, nes daug pirmųjų bus paskutiniai, ir jie taps vienu.

5. Jėzus tarė: **Pažinki tai, kas yra prieš tavo veidą, ir tai, kas yra nuo tavęs paslėpta, tau bus atidengta; juk nėra nieko paslėpta, kas neišaiškėtų.**

6. Jo mokiniai paklausė jį, sakydami: Ar nori, jog pasninkautume, ir kaip mums melstis, dalyti išmalda ir kaip elgtis su maistu? Jėzus tarė: **Nemeluokite ir nedarykite to, ko patys nekenčiate, nes Dangui viskas yra žinoma.** Iš tiesų nėra nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma, ir nieko nėra paslėpta, kas liktų neatskleista.

7. Jėzus tarė: Palaimintas yra liūtas, kurį suvalgys žmogus, ir liūtas taps žmogumi; ir prakeiktas yra žmogus, kurį suės liūtas, ir žmogus taps liūtu.

8. Ir Jisai tarė: Žmogus panašus į išmintingą žveją, kuris užmetė savo tinklą jūron; jis ištraukė jį iš jūros pilną smulkių žuvelių; tarp jų šitas išmintingas žvejas rado didelę gražią žuvį. Jis sumetė visas smulkias žuveles jūron, be vargo pasirinkdamas didžiąją žuvį. Kas turi ausis klausyti, teklausio!

9. Jėzus tarė: Štai išėjo sėjėjas, pasėmė sėją (grūdų) ir pasėjo. Tačiau kai kurie nukrito ant kelio, ir atskridę paukščiai sulesė juos. Kiti nukrito ant akmenų ir nesuleido šaknų žemėn, ir neiškėlė varpų į dangų. O kiti nukrito tarp erškėčių; šie nustelbė grūdus, ir kirminai sugraužė juos. O kiti nukrito į gerą dirvą ir davė gerą derlių; jie davė šešiasdešimt iš vieno saiko ir šimtą dvidešimt iš vieno saiko.

10. Jėzus tarė: **Numečiau į pasaulį ugnį ir štai sergiu jį, kol jis dega.**

11. Jėzus tarė: Šis dangus praeis, ir ji kuri yra virš jos praeis, ir tie, kurie mirę, nėra gyvi, ir tie, kurie gyvena, nemirs. Tomis dienomis tai, ką valgėte negyva, pavertėte gyvu. **Ką veiksite, kai atsidursite šviesoje?** Tą dieną, kai buvote vienas, virtote dviem. Bet ką veiksite, kai tapsite dviem?

12. Mokiniai tarė Jėzui: Mes žinome, jog tu išeisi iš mūsų rankos (paliksi mus). Kas yra tasai, kuris bus didesnis už mus? Jėzus jiems tarė: Ten, kur pateksite, nueisite pas Jokūbą Teisingąjį, dėl kurio buvo sukurta ši žemė ir dangus.

13. Jėzus tarė savo mokiniams: **Palyginkite mane, sakykite, į ką aš panašus.** Simonas Petras tarė jam: Tu panašus į teisingą angelą. **Matas tarė jam: Tu panašus į išmintingą filosofą.** Tomas tarė jam: Mokytojai, mano burna jokių būdu neprasivers ištarti, į ką tu panašus. Jėzus tarė: Nesu tavo mokytojas, nes tu gėrei, nes tu atsigėrei iš kunkuliuojančios versmės, kuri yra manyje ir kurią aš atseikėjau. Ir jis paėmė jį, pasivedėjo ir pasakė jam trejetą žodžių. O kai Tomas sugrižo pas draugus, šie klausė jį: Ką tau pasakė Jėzus? Tomas tarė jiems: Jei

pasakysiu bent vieną man pasakytą žodį, imsite akmenis ir sviesite į mane, ir ugnis ištrykš iš akmenų ir sudegins jus.

14. Jėzus tarė jiems: Jei pasninkausite, sukelsite savyje nuodėmę, o jei melsitės, jie pasmerks jus, o jei dalysite išmalda, padarysite savo dvasioms bloga. Ir jei ateinate į kokią nors šalį ir užsukate į kokią nors sodžių, jeigu ten jus priglaus, valgykite, kas bus paduota, gydykite tuos, kurie iš jų serga. Iš tiesų tai, kas įeis jūsų burnon, nesuterš jūsų, bet jus suterš tai, kas išeina iš jūsų burnos.

15. Jėzus tarė: **kai išvysite moters nepagimdytą, pulkite kniupsti veidu į žemę ir garbinkite jį: tai yra jūsų Tėvas.**

16. Jėzus tarė: Galbūt žmonės mano, kad atėjau taiką pasauliui duoti, ir jie nežino, kad atnešiau į žemę susiskaidymą: kalaviją, ugnį, karą. Iš tiesų jų bus penketas viename name - trys prieš du ir du prieš tris: tėvas prieš sūnų ir sūnus prieš tėvą, ir jie stovės vieni.

17. Jėzus tarė: **Duosiu jums tai, ko neregėjo akis, tai ko negirdėjo ausis, ir tai, kas nepasiekė žmogaus sąmonės, proto (mind).**

18. Mokiniai tarė Jėzui: Pasakyki mums, **kokia bus mūsų pabaiga?** Jėzus tarė: Argi radote pradžia, kad ieškotumėte pabaigos? **Juk ten, kur yra pradžia, bus (ir) pabaiga. Palaimintas, kuris stovės ant savo kojų pradžioje, ir jis pažins pabaigą, ir neragaus mirties.**

19. Jėzus tarė: Palaimintas, kuris buvo anksčiau nei ėmė būti. Jei esate mano mokiniai ir klausote mano žodžių, šie akmenys taps tarnais jums. **Iš tiesų rojuje turite penkis medžius, kurie nejuda nei žiemą, nei vasarą, ir lapai nenukrenta. Tas, kuris pažins juos, neragaus mirties skonio.**

20. Mokiniai tarė Jėzui: Pasakyki mums, **į ką panaši dangaus karalystė.** Jisai tarė jiems: Ji panaši į garstyčios grūdą, mažiausią iš visų sėklų, bet kai ji nukrenta į išpurentą dirvą, išleidžia didelę šaką ir pasidaro dangaus paukščių prieglobsčiu.

21. Marija tarė Jėzui: **Į ką yra panašūs tavo mokiniai?** Jisai tarė: **Jie panašūs į mažus vaikus, įsitaisiusius jiems nepriklausančiame lauke.** Kai ateis lauko šeimininkai, jie sakys: Palikite mums mūsų lauką. Ir jie bus nuogi jų akivaizdoje, kad jie jį paliktų ir atiduotų jiems jų lauką. Todėl sakau: jeigu namų šeimininkas žino, kad vagis turi ateiti, jis budės, kol jis ateis, ir neleis įsilaužti į savo viešpatijos namus ir išsinešti jo gerą. **Tačiau jūs budėkite pasaulio akivaizdoje, stipriai susijuoskite strėnas, kad kartais piktadariai nerastų kelio į jus.** Nes jie ras naudą, kurios tikitės. **Tebūnie tarp jūsų žinantis žmogus!** Kai vaisius subrendo, jis nedelsdamas atėjo su pjautuvu savo rankoje ir nuėmė jį. Kas turi ausis klausyti: tesiklausो!

22. Jėzus išvydo žindomus kūdikius. Jis tarė savo mokiniams: Šitie žindantys kūdikiai panašūs į tuos, kurie įžengia karalystėn. Jie tarė: Vadinasi, **karalystėn įžengsime, tapdami kūdikiais?** Jėzus tarė jiems: Kai iš dviejų padarysite vieną, išorę padarysite tokią kaip vidų, viršų - kaip apačią, ir kai vyrą ir moterį

padarysite vienu taip, kad vyras nebūtų vyras, o moteris nebūtų moteris, kai padarysite akį vietoj akies, ir ranką vietoj rankos, ir koją vietoj kojos, atvaizdą vietoj atvaizdo, tuomet įžengsite į [karalystę].

23. Jėzus tarė: Aš parinksiu jus vieną iš tūkstančio ir du iš dešimties tūkstančių, ir jie bus kaip vienas.

24. Jo mokiniai tarė: **Parodyki mums vietą, kur tu esi**, nes mums būtina rasti jį (asmenį). Jisai tarė: Kas turi ausis, teklauso! **Šviesa yra šviesos žmogaus viduje, ir jis tampa šviesa visam pasauliui. Jeigu jis netampa šviesa, tamsa yra jis.**

25. Jėzus tarė: **Mylėki savo brolių kaip savo sielą**; sergėki jį kaip savo akies vyzdį.

26. Jėzus tarė: Krislą matai savo brolio akyje, bet nematai rąsto savo akyje. Kai pašalinsi rąstą sau iš akies, tuomet pamatysi, kaip pašalinti krislą iš savo brolio akies.

27. (Jėzus tarė): **Jeigu nesusilaikysite nuo pasaulio, nerasite karalystės**; jei šabo nešvęsite kaip šabo, neišvysite Tėvo.

28. Jėzus tarė: **Aš atsistoju pasaulio viduryje ir pasirodžiau jiems kūno pavidalu. Aš radau juos visus girtus ir neradau nė vieno trokštančio, ir mano siela nuliūdo dėl žmonių vaikų, nes jie yra akli savo širdimi ir nemato, kad pasaulin atėjo, būdami tušti**; jie stengiasi ir išeiti iš pasaulio tušti. Tačiau dabar jie yra girti. Kai jie mes savo vyną, tuomet ims gailėtis.

29. Jėzus tarė: **Jei dvasia buvo kūno priežastis, tai - stebuklas. O jei kūnas (buvo) dvasios priežastis, tai - stebuklą stebuklas. Betgi aš stebiuosi: kaip [šitas] didžiulis turtas radosi tokiam vargšui.**

30. Jėzus tarė: Ten, kur yra trys dievai, tai yra dievai; ten, kur jų yra du arba vienas, aš esu su juo.

31. Jėzus tarė: **Joks pranašas, jei jis priimamas savajame sodžiuje**. Gydytojas negydo tų, kurie jį pažįsta.

32. Jėzus tarė: Miestas, įsikūręs aukštame kalne (ir) įtvirtintas, negali kristi, o juo labiau negali būti paslėptas.

33. Jėzus tarė: **Tai, ką išgirsite viena (ir) kita ausimi, skelbkite nuo stogų. Iš tiesų niekas, įžiebęs žiburį, nepavožia jo po rykų ir nededa slaptavietėn, bet stato jį žibintuvą, kad visi įeinantieji ir išeinantieji matytų jo šviesą.**

34. Jėzus tarė: **Kai aklas veda aklą, abu įkrenta į duobę.**

35. Jėzus tarė: Neįmanoma, jog kas nors įeitų į stipruolio namus ir užimtų juos jėga, pirmiau nesurišęs jam rankų. (Tik) tuomet jis apiplės namus.

36. Jėzus tarė: **Nesirūpinkite nuo ryto ligi vakaro ir nuo vakaro ligi ryto, kuo vilkėsite.**

37. Jo mokiniai tarė: Kurį dieną pasirodysi mums ir kurią dieną mes išvysime tave? Jėzus tarė: Kai nesigėdydami apsinuoginsite ir paimsite savo rūbus, ir, numetę sau po kojų, mindysite juos tarsi maži vaikai, tada [išvysite] sūnų to, kuris gyvas, ir nebijosite.

38. Jėzus tarė: **Daug kartų geidėte išgirsti žodžius, kuriuos sakau dabar, ir neturite nieko kito, iš ko juos galėtute išgirsti. Ateis dienos, kai ieškosite manęs ir nerasite.**

39. Jėzus tarė: **Fariziejai ir raštininkai gavo žinojimo raktus (ir) paslėpė juos. Jie neįėjo patys ir neįleido kitų, kurie norėjo (įeiti). Tačiau jūs būkite gudrūs kaip gyvatės ir nekalti kaip balandžiai.**

40. Jėzus tarė: Vynmedis buvo pasodintas šalia Tėvo ir, kadangi jis nesutvirtėjo, bus išrautas su šaknimis ir žus.

41. Jėzus tarė: Kas turi savo rankoje, tam bus duota, o kas neturi, iš to bus atimta ir tas truputis, kurį turi.

42. Jėzus tarė: **Būkite praeiviai.**

43. Jo mokiniai tarė jam: **Kas tu esi, kuris mums tai sakai? (Jėzus tarė jiems): Argi nepažįstate, kas esu, iš to, ką sakau? Bet jūs pasidarėte kaip žydai, nes jie mėgsta medį (ir) neapkenčia jo vaisiaus,(arba) mėgsta vaisių ir neapkenčia medžio.**

44. Jėzus tarė: Kuris piktžodžiaus prieš Tėvą, tam bus atleista, ir kuris piktžodžiaus prieš Sūnų, tam bus atleista; **tačiau kuris piktžodžiaus prieš Šventąją dvasią, tam nebus atleista nei žemėje, nei danguje.**

45. Jėzus tarė: Neraškomos vynuogės nuo erškėčių ir figos usnių: iš tiesų jie neveda vaisiaus. **Geras žmogus iškelia gera iš savo lobio; blogas žmogus iškelia bloga iš savo blogo lobio,** esančio jo širdyje, ir kalba bloga, nes bloga iškelia dėl pertekliaus širdyje.

46. Jėzus tarė: Nuo Adomo iki Jono Krikštytojo tarp gimusių iš moterų nėra pakelto aukščiau už Joną Krikštytoją, tad jo akys nebus nuleistos. Bet aš jums sakiau: **Kuris iš jūsų taps mažas, pažins karalystę ir bus pakeltas aukščiau už Joną.**

47. Jėzus tarė: Neįmanoma žmogui joti ant dviejų arklių, įtempti du lankus, ir tarnui - tarnauti dviem šeimininkams: arba jis gerbs vieną ir niekins kitą. Nė vienas žmogus, kuris geria seną vyną, tuojau pat negeidžia jauno. Ir nepila jauno vyno į senus vynmaišius, kad kartais šis nesugadintų vyno. **Nelopo naujo rūbo senu lopu, nes praplyš.**

48. Jėzus tarė: Jeigu du yra sandoroje viename ir tame pačiame name, jie tars kalnui: Persikelk! Ir kalnas persikels.

49. Jėzus tarė: **Palaiminti vienišieji ir išrinktieji, nes jūs rasite karalystę, nes jūs esate iš jos (išėję) (ir) vėl į ją sugrįšite.**

50. Jėzus tarė: Jeigu jūsų klaus, iš ko esate gimę, sakykite: **Mes esame gimę iš šviesos, iš ten, kur šviesa gimė pati iš savęs; ji [pakilo] ir pasirodė jų atvaizdu.** Jeigu jūsų klaus, kas esate, sakykite: **Esame jos sūnūs ir esame gyvojo Tėvo išrinktieji.** Jeigu jūsų klaus, koks yra ženklas jūsų Tėvo, esančio jumoje, sakykite: **Tai judėjimas ir ramybė.**

51. Jo mokiniai tarė jam: **Kurią dieną stos ramybė mirusiems ir kurią dieną ateis naujasis pasaulis?** Jisai tarė jiems: **Ta ramybė, kurios laukiate, yra atėjusi, bet jūs nepažįstate jos.**

52. Jo mokiniai tarė jam: Dvidešimt keturi pranašai skelbė Izraelyje, ir visi jie skelbė apie tave. Jisai tarė jiems: **Jūs palikote gyvąjį, esantį jūsų akivaizdoje, ir kalbėjote apie mirusiuosius.**

53. Jo mokiniai tarė jam: Ar apipjaustymas naudingas, ar ne? Jisai tarė jiems: **Jeigu apipjaustymas būtų naudingas, tėvas gimdytų juos apipjaustytus iš jų motinos. tačiau tikrasis apipjaustymas dvasioje turėjo didelę naudą.**

54. Jėzus tarė: **Palaiminti vargšai, nes jūsų yra Dangaus karalystė.**

55. Jėzus tarė: Kuris neniekins savo tėvo ir motinos, negalės būti mano mokiniu, o (kuris) (ne)niekins savo brolių ir seserų ir (ne)neš savo kryžiaus kaip ir aš, nebus vertas manęs.

56. Jėzus tarė: **Kuris pažino pasaulį, rado lavoną,** o kuris rado lavoną - pasaulis nevertas jo.

57. Jėzus tarė: **Tėvo karalystė panaši į žmogų, turėjusį [gerų] sėklų.** Jo priešas atėjo naktį ir pasėjo dirsių su geromis sėklomis. Žmogus neleido tarnams išrauti tų dirsių. Jis tarė jiems: Neateikite dirsių rauti, kad kartais, raudami jas, neišrautumėt kviečių; **juk pjūties dieną dirsės pasirodys: jos bus išrautos ir sudegintos.**

58. Jėzus tarė: **Palaimintas žmogus, kuris vargo, - jis rado gyvenimą.**

59. Jėzus tarė: **Žiūrėkite į Gyvąjį, kol esate gyvi,** tam, kad nenumirtumėte ir nemėgintumėte pamatyti jį, nepajėgdami jo pamatyti.

60. (Jie išvydo) Samarietį, kuris, nešinas avinėliu, įžengė į Judėją. Jisai tarė savo mokiniams: **Tasai (ką jis nori padaryti) su avinėliu? Jie tarė jam: Užmušti jį ir suvalgyti.** Jisai tarė jiems: Kol jis gyvas, jis nesuvalgys jo, bet jeigu (tikrai) užmuš jį, ir jis virs lavonu. Jie tarė: Kitaip jis negalės jo suvalgyti. Jis tarė: **Jūs taip pat ieškokite sau vietos ramybėje,** kad nevirstumėte lavonais (ir) kad jūsų nesuvalgytų.

61. Jėzus tarė: **Dvejetas ilsėsis vienoje lovoje - vienas mirs, kitas gyvens.**

Salomėja tarė: **Žmogau, kas tu esi ir kieno tu (sūnus)?** Tu atėjai į mano gultą ir valgei nuo mano stalo. Jėzus tarė: **Aš tasai, kuris gimė iš to, kuris vientisas; man duota tai, kas yra mano Tėvo.** (Salomėja tarė): **Aš esu tavo mokinė.**

(Jėzus tarė jai): Todėl sakau: **Kai jis bus vientisas, jis bus pilnas šviesos,** o kai bus atskiras, jis bus pilnas tamsos.

62. Jėzus tarė: **Aš skelbiu savo misterijas [tiems, kurie verti mano] misterijų.** To, ką darys tavo dešinioji, tavo kairioji tegul nesupranta, kad ji yra kas.

63. Jėzus tarė: **Buvo turtingas žmogus, turėjęs daug gero.** Jis tarė: Panaudosiu savo gerą - pasėsiu, nupjausiu, pasodinsiu, prikrausiu savo diendaržius vaisių, kad man nieko nestigtų. Štai apie ką jis mąstė širdyje ir numirė tą pačią naktį. Kas turi ausis, teklauso!

64. Jėzus tarė: Vienas žmogus turėjo svečių ir, surengęs vaišes, pasiuntė tarną jį kvieisti. Šis nuėjo pas pirmąjį (ir) tarė jam: Mano ponas kviečia tave. (Tasai) tarė: Man reikia paimti pinigų iš kai kurių pirklių; jie turi ateiti pas mane šįvakar, (ir) aš duosiu jiems nurodymų. Aš atsisakau vaišių. Jis nuėjo pas kitą (ir) tarė jam: Mano ponas kvietė tave. Tasai tarė: Aš pirkau namą, ir prašo manęs [ateiti] dieną; aš būsiu užsiėmęs. Jis nuėjo pas kitą (ir) tarė jam: Mano ponas kviečia tave. Tasai tarė jam: Mano draugas veda, ir aš pats rengiu puotą: aš negalėsiu ateiti. Aš atsisakau vaišių. Jis nuėjo pas kitą ir tarė jam: Mano ponas kviečia tave. Tasai tarė: Aš pirkau ūkį ir vykstu ten rinkti nuomos: aš negalėsiu ateiti. Aš atsiprašau. Tarnas sugrįžęs tarė šeimininkui: Tavo kviestiniai atsisakė vaišių. Šeimininkas tarė tarnui: Eik į kelią; atveski pasivaišinti tuos, kuriuos sutiksi. Prekeiviai ir pirkliai ne[ižengs] į mano Tėvo valdas.

65. Jisai tarė: Vienas doras žmogus (xph[cto]c) / lupikautojas (xph[ctn]c) turėjo vynuogyną; jis atidavė jį darbininkams, kad jie įdirbtų ir gautų iš jo vaisių. Jis pasiuntė tarną, kad darbininkai duotų vynuogyno derlių, bet jie primušė (ir) nedaug trūko, kad jis būtų miręs. Tarnas grįžo (ir) apsakė šeimininkui. Šeimininkas jam tarė: Galbūt jie nepažino jo. Jis pasiuntė kitą tarną; darbininkai primušė ir šitą. Tada šeimininkas pasiuntė sūnų. Jis tarė: Galbūt jie drovėsįs mano sūnaus. Tie darbininkai, sužinoję, kad jis vynuogyno paveldėtojas, sučiupo (ir) nužudė jį. Kas turi ausis, teklauso!

66. Jėzus tarė: Parodykite man akmenį, kurį atmetė statytojai: tai kertinis akmuo.

67. Jėzus tarė: **Kas viską pažįsta, stokodamas pats savęs, stokoja visko.**

68. Jėzus tarė: **Būsité palaiminti, kai jus ims niekinti ir persekioti, ir jie neras vietos ten, kur jus persekiojo.**

69. Jėzus tarė: **Palaiminti, kuriuos persekiojo širdyje; tai jie iš tiesų pažino Tėvą.** Palaiminti alkstantieji, nes norinčiojo pilvas bus pripildytas.

70. Jėzus tarė: **Kai turėsite tai savyje, tas ką turite, išgelbės jus.** Jei neturite savyje to, tas ko neturite, pražudys jus.

71. Jėzus tarė: Aš sugriausiu [ši] namą, ir niekas neįstengs jo [at]statyti.

72. [Vienas žmogus tarė] jam: Pasakyki mano broliams, kad pasidalytų su manimi tėvo gerą. Jisai tarė jam: Žmogau, kas gi padarė mane dalytoju? Jisai atsigręžė į mokinius (ir) tarė: Argi aš dalytojas?

73. Jėzus tarė: **Pjūtis didelė, o darbininkų mažai. Tad melskite Viešpatį, kad atsiųstų darbininkų į pjūtį.**

74. Jisai tarė: **Viešpatie, daug yra aplink (šaltinį), bet nėra nieko (šaltinyje).**

75. Jėzus tarė: **Daug stovinčiųjų prie durų, bet vienetai tų, kurie įžengs į vedybų menę.**

76. Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į pirklių, turėjusių prekių (ir) radusių perlą. Šito pirklio būta protingo: jis pardavė prekes (ir) nusipirko vieną perlą. **Jūs gi ieškokite lobio, išliekančio amžinai ten, kur kandys nepasiekia jo sunaikinti, nė kirminai jo negraužia.**

77. Jėzus tarė: **Aš esu šviesa, kuri yra virš jūsų. Aš esu viskas; viskas kilo iš manęs, ir viskas grįžo į mane. Perskelkite pliauską: aš esu ten; pakelkite akmenį, ir ten jūs rasite mane.**

78. Jėzus tarė: Ko išėjote į tyrus? Pasižiūrėti vėjo linguojamos nendrės ir švelniais rūbais dėvinčio žmogaus? [Štai jūsų] valdovai **ir jūsų didžiūnai dėvi švelniais [rūbais], ir jie negalės pažinti tiesos.**

79. Moteris minioje tarė jam: Palaimintos tavo nešiojusios įsčios ir tavo penėjusios [krūtys]. Jisai tarė (jai): **Palaiminti, kurie girdėjo Tėvo žodį (ir) tikrai išlaikė jį.** Iš tiesų ateis dienos, kai sakysite: Palaimintos įsčios, kurios nepradėjo, ir krūtys, kurios nežindė.

80. Jėzus tarė: Kuris pažino pasaulį, rado kūną, o to, kuris rado kūną, pasaulis nevertas.

81. Jėzus tarė: Kuris pralobo, tekaraliauja, o tas, kuris turi galios, teatsisako.

82. Jėzus tarė: **Kuris yra arti manęs, tas - arti ugnies ir kuris yra toli nuo manęs, toli nuo karalystės.**

83. Jėzus tarė: **Atvaizdai yra apreikšti žmogui, ir šviesa, kuri slypi juose, yra paslėpta Tėvo šviesos atvaizde. Jis pasirodys, ir jo atvaizdą slėps jo šviesa.**

84. Jėzus tarė: matydami savo panašumą, jūs džiaugiatės. Bet, kai išvysite savo atvaizdus, sukurtus iki jūsų, kurie ir nemiršta, ir neapsireiškia, kiek daug (teks) jums pernešti!

85. Jėzus tarė: Adomas yra kilęs iš didelės galybės ir didelio turto, ir jis nevertas jūsų; nes, [būdamas vertas], ne[būtų ragavęs] mirties.

86. Jėzus tarė: [Lapės turi savo olas] ir dangaus paukščiai - [savo] lizdus, o žmogaus sūnus neturi kur galvos priglausti.

87. Jėzus tarė: **Pasigailėtinas yra kūnas, priklausąs nuo kūno, ir pasigailėtina yra siela, priklausanti nuo jų abiejų.**

88. Jėzus tarė: Angelai ateis pas jus ir pranašai, ir jie duos jums tai, kas yra jūsų. Jūs irgi duokite jiems tai, ką turite rankose, ir tarkite sau: kurią dieną jie ateis (ir) paims kas yra jų?

89. Jėzus tarė: Kodėl jūs plaunate taurės išorę? Argi nesuprantate, jog tas, kuris padarė jos vidų, padarė ir jos išorę?

90. Jėzus tarė: **Ateikite pas mane, nes mano jungas yra lengvas, o mano viešpatavimas yra švelnus, ir jūs atrasite ramybę sau.**

91. Jie tarė jam: **Pasakyki mums, kas esi**, kad įtikėtume į tave. **Jisai tarė jiems: Jūs aiškinate dangaus ir žemės veidą, o nepažįstate to, kas yra jūsų akivaizdoje, ir šios akimirkos nemokate patirti.**

92. Jėzus tarė: **Ieškokite ir rasite**, bet dalykus, kurių klausėte anomis dienomis ir kurių jums nepasakiau tada, noriu dabar pasakyti, bet jūs neklausiate jų.

93. [Jėzus tarė]: **Neduokite to, kas šventa, šunims**, kad nenumestų to į mėšlą. Nemėtykite perlų kiaulėms, kad nepadarytų jų purvinais.

94. Jėzus [tarė]: **Kas ieško, tas ras**, [ir kuris beldžiasi], tam bus atidaryta.

95. [Jėzus tarė]: **Jeį turite pinigų, neduokite už palūkanas**, bet duokite [...] tam, iš ko jų negausite.

96. Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į moterį, (kuri), paėmusi truputį mielių, [įdėjo] į minkymą (ir) padarė iš jo didelius kepalus. Kas turi ausis, teklauso!

97. Jėzus tarė: [Tėvo] karalystė panaši į moterį, nešančią ąsotį, pilną miltų. Jai einant ilgą kelią, nutrūko ąsočio rankena, miltai išbiro už jos ant kelio. Ji (to) nepastebėjo ir nežinojo nelaimės. Parėjusi namo, pastatė ąsotį ant žemės (ir) rado jį tuščią.

98. Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į žmogų, norėjusį nužudyti didžiūną. Jis ištraukė kalaviją savo namuose ir įsmeigė jį į sieną, norėdamas patirti, ar jo ranka bus (pakankamai) tvirta. Tada jis užmušė didžiūną.

99. Mokiniai tarė jam: Tavo broliai ir tavo motina stovi lauke. Jisai tarė jiems:

Štai jie, kurie vykdo mano Tėvo valią, yra mano broliai ir mano motina; tai jie įžengs į Tėvo karalystę.

100. Jie parodė Jėzui aukso monetą, sakydami: Ciesoriaus žmonės reikalauja iš mūsų duoklės. Atiduokite ciesoriui tai, kas ciesoriaus. **Dievui atiduokite tai, kas dievo, o kas mano, atiduokite man.**

101. [Jėzus tarė]: Kuris neniekina savo [tėvo] ir savo motinos kaip aš, negalės būti mano mokiniu. Ir kuris nemylės savo tėvo ir savo motinos kaip aš, negalės būti mano mokiniu. Nes mano motina [...], tačiau [tikroji mano motina], jinaį davė man gyvybę.

102. Jėzus tarė: **Vargas jiems, fariziejams, nes jie panašūs į šunį, gulintį jaučių ėdžiose, nes jis nei pats ėda, nei jaučiams duoda ėsti.**

103. Jėzus tarė: **Palaimintas žmogus, kuris žino**, [koku] nakties [metu] ateis vagys, tad jis atsikels, sutelks savo [valdą], apsijuos strėnas prieš jiems ateinant.

104. Jie tarė [jam]: Eime, **pasimelskime ir pasninkaukime šiandien**. Jėzus tarė: Kokią gi nuodėmę aš padariau arba kuo aš nusidėjau (buvau įveiktas, nugalėtas)? bet **kai jaunikis išeis iš vedybų menės, tada tegul jie pasninkauja ir meldžiasi.**

105. Jėzus tarė: **Kuris pažins tėvą ir motiną, bus vadinamas paleistuvės sūnumi.**

106. Jėzus tarė: **Kai iš dviejų padarysite vieną, jūs tapsite žmogaus sūnumi**, ir jums tarus: Kalne, persikelk, - jis persikels.

107. Jėzus tarė: Karalystė panaši į piemenį, turėjusį šimtą avių; viena, pati didžiausia iš jų, pasiklydo; jis paliko devyniasdešimt devynias (ir) **ieškojo vienos, kol rado. Padėjęs vargo, jis tarė aviai: Aš myliu tave labiau nei devyniasdešimt devynias.**

108. Jėzus tarė: **Kuris atsigers iš mano lūpų, bus kaip aš, o aš taip pat tapsiu juo, ir slapti dalykai atsiskleis jam.**

109. Jėzus tarė: **Karalystė yra panaši į žmogų, turėjusį savo laukę [paslėptą] lobį, apie kurį (jis) nežinojo ir kurį po mirties paliko savo [sūnui]. Sūnus**

nieko nežinojo [apie jį] jis priėmė tą lauką (ir) pardavė jį. O kuris jį nupirko, atėjo (ir) ardamas [rado] lobį. Jis ėmė skolinti pinigus už palūkanas kam norėjo.

110. Jėzus tarė: **Kuris rado pasaulį ir pralobo, teatsisako pasaulio!**

111. Jėzus tarė: Dangus, taip pat ir žemė susisuks jūsų akivaizdoje, ir gyvasis, (kilęs) iš gyvojo, neregės nei mirties, nei [baimės], nes Jėzus pasakė: **Kuris ras pats save, pasaulis nėra vertas jo.**

112. Jėzus tarė: **vargas kūnui, kuris priklauso nuo sielos; vargas sielai, kuri priklauso nuo kūno.**

113. Jo mokiniai tarė jam: **Kokią dieną ateis karalystė?** (Jėzus tarė): **Ji neateis, kai laukiate.** Nepasakys: Štai jinai čia. Arba: štai jinai ten; tačiau **Tėvo karalystė plyti žemėje, o žmonės nemato jos.**

114. **Simonas Petras tarė jiems:** Tepasitraukia Marija nuo mūsų, nes moteris nėra vertos gyventi. **Jėzus tarė:** Štai aš imsiu jai vadovauti, kad padaryčiau ją vyru, kad jinai irgi taptų gyva dvasia, panašia į jus, vyrus. **Nes kiekviena moteris, tapusi vyru, įžengs dangaus karalystėn.**

Šaltinis: lt.wikisource.org

.....

**Mano svajonė, kad kuo daugiau krikščionių išgirstų
Didimo Judo Tomo evangelijos žodžius ir į savo malda
(credo) įtrauktų ir dvasinę praktiką, t.y. meditaciją.
Kito būdo dvasiškai priartėti prie Jėzaus Kristaus
Šviesos, apie kurią rašė Šv. Tomas, tiesiog nėra.
Kristaus Šviesa yra mumyse.**

.....

KRIKŠČIONYBĖS KRIZĖS PRIEŽASTIS

Pabaigai – paskutiniai taškai ant „i“. Štai kas nutiko krikščionių pasauliui: ilgus amžius ignoruotas dvasingumas suformavo bedvasę būtybę, suvokiančią save kaip kūnas-protas (ego). Norint gražinti žmogų prie dvasingumo, reikia jį TO išmokyti.

Budistai liko ištikimi savo Mokytojui, o krikščioniai – Jį išdavė. Štai kodėl kunigai skundžiasi, kad dingę bažnyčios lankytojai. Bažnyčia turėtų „restauruoti“ JK Mokymą, bet ji negali keisti senų sudvokusių „tradicijų“. Ir kuo toliau, tuo pikčiau kalba apie tuos, kurie neateina...

Studijuojant religijų istoriją, gilinantis į meditacijos paslaptis, susipažinau su JK Mokymu, kuris kartais vadinamas „slaptuoju“. Ir supratau, kad nieko nėra slapto (tai paties Jėzaus žodžiai), viskas yra atrandama pačiame žmoguje.

KAS atrandama?

Apie tai pasakoja ne tik kanonizuotoji Jono evangelija, bet ir gnostiškoji Tomo evangelija. Pastaroji buvo atrasta tik 1945 m.

Krikščionybės istorijos analizė padėjo man suvokti krikščionybės krizės esmę: ortodoksinis tikėjimas suformavo fanatišką, fariziejišką įsitikinimą, kad tik išrinktieji kunigai žino, kas yra dievas ir tiesa, o tu, tuo abejojantis, ar kitaip tikintis – esi eretikas, vertas laužo ir pasmerkimo. Būtent fariziejai nukankino JK už nepaklusnumą, už šabo pažeidimus ir kalbas apie Dievo karalystę, kuri yra žmoguje. Fariziejai ignoravo Jėzaus Mokymą apie Meilę. Jie reikalavo tik besąlygiško paklusnumo įstatymams. Judaizmo tradicijos nepakito iki šiol. Judaizmo tradicijos buvo primestos ir krikščionybei. Jos buvo priimtinos Romos imperatoriams, kurie reikalavo paklusnumo ir tik paklusnumo naujai suformuotai religijai. Toks buvo krikščionybės įteisinimo tikslas: vardan imperijos vienybės.

Mano nuomone, doram piliečiui net ir mylimos šalies įstatymai nereikalingi: jie žino, kad reikės ir eis mirti už jos Laisvę. Judaizme „išrinktieji“ ir dabar kariauti už Tėvynę neina. Juos gina pasauliečiai. Būtent fariziejai pasmerkė žmogų gyvenimui be to, kas svarbiausia: be Dvasios ir Tiesos. Be vidinės šviesos Kristaus Šviesoje. Pažinęs savo vidinę šviesą, žmogus eina Dievo keliu be jokių įstatymų. Be prievartos. O fariziejui lengva kitą sužeisti, apipilti pamazgomis artimą žmogų, nuteisti, apšaukti nekaltą, net ir savo vaiką.

Krikščioniai iki šiol juda dviem kryptimis: vieni pagal „credo“ tradiciją (tikėjimą ir garbinimą dievo, kuris, neva, gyvena danguje, kurio pažinti neįmanoma ir į tuos, kurie Dievo-Dvasios-Meilės ieško savyje. Todėl jau ankstyvojoje krikščionybėje susiformavo dvi kryptys: tikinčiųjų (ortodoksų) ir žinančiųjų (gnostikų). Pažinti dievą, kurio reikia *kažkodėl bijoti*, neįmanoma. Todėl nėra ko stebėtis, kad šiame pasaulyje krikščioniai elgiasi vieni su kitais kaip žvėrys. Islame (palyginus sufijų ir kraštutinių islamistų tradicijas) matome tas pačias dvasingumo ir fariziejiškumo skirtis.

Ir pabaigai. Kovoti su blogiu reikia. Kristus su fariziejais nedraugavo. Nebuvo tarp jų jokios meilės apraiškų. Kalbėti apie meilę priešui ypač mėgsta tie, kurie

kito nemyli. Kas turi jėgos persvarą, tas ponas, to tiesa. Būtent jie ir susidorojo su Kristumi. Tas pats vyksta ir šiandien mūsų pasaulyje. Nekomentuosiu politikos įvykių, – jie kalba už save.

Nepyksiu, neįsižeisiu dėl jūsų abejingumo tai temai. Aš suprantu, beje, kodėl taip yra. Jūs buvote apgauti. Kai ką išsiaiškinti man buvo svarbu pirmiausia dėl manęs pačios. Kaip galima ramiai ir laimingai gyventi nesuprantant duoto Gyvenimo prasmės? O pasirinkimai: kuriuo keliu eiti, priklauso nuo asmenybės brandos ir dar kažko, ką sunku įvardinti...Dauguma paklūsta rinkos dėsniams ir aukoja, degina savo gyvenimus vardan komforto. Jie neturi laiko ir intereso knaisiotis „kažkokios religijos istorijoje“.

Linkiu jums visiems sėkmės siekiant savo pergalių „mūšio lauke“. Ginančius Tiesą ir Šviesą visada palaikysiu ir kuo galėsiu – prisidėsiu. Įspėju: venkite fariziejų, bet kokios pakraipos davatkų, – jūs, laisvieji žmonės, buvote ir būsite jų priešai. Rašau dėl tų, kuriems tai gali rūpėti. Studijuokite savo tikėjimo istoriją ne dėl manęs. Man šio pasaulio garbės tikrai nereikia. Sudie.

.....
Visi paryškinimai – mano. Celestina